

Finansudvalget at lade denne Bevilling stige ret betydelig. Jeg skal motivere det med nogle ganske faa Ord. Paa Budgetforslaget under § 21 IV. B. 2 er der foreslaaet 2000 Kr. til Understøttelser for trængende Elever paa Forfoleseminariet ved Vejle for Kvinder. Det vil efter Anmærkningernes Motivering dertil blive 150 Kr. om Aaret til Halvdelen af Eleverne. Disse Elever have desforuden fri Undervisning og faa altsaa et nogenlunde klæffelig Tilskud. Jeg mener slet ikke, det er for klæffeligt, og jeg siger det ikke for at kritisere denne Bevilling, som jeg med Rysshaand gaar med til, men det er for nærmere at behjse, hvor uheldigt stillede de Kvinder ere, som læse til Almuellærereksamen. De trængende iblandt dem have, naar de have mest, 150 Kr. om Aaret, men de skulle vel at mærke betale deres Undervisning selv, og paa de Lærerindekursus, jeg kender, er Betalingen for Undervisning slet ikke billig, saaledes at den det sidste Aar nærmer sig op imod 300 Kr. Disse Kvinder faa altsaa i det højeste Halvdelen af Betalingen for deres Undervisning. Dette synes jeg, er et Misforhold, som man burde rette, og som kan rettes paa forskellige Maade, enten derved, at Tilskuddet i sin Helhed bliver saa stort, at man kan tilbele den enkelte trængende blandt disse Kvinder et større aarligt Tilskud, eller paa den Maade, at der tilbeles de gode Lærerindekursus et klæffelig Tilskud paa Betingelse af, at der oprettes hele og halve Fripladser for Eleverne. Jeg tror, at Lærerindeseminariet i Horsens faar et Tilskud, men saa vidt jeg ved, faa de to fortrinlige Lærerindekursus her i Byen, nemlig Frøken Zahles og Femmers Kursus, ikke noget saadant Tilskud. At Betalingen paa disse Kursus maa holdes saa høj, som den holdes, har sin Grund i, at de ældre, prøvede Lærerkræfter, som maa benyttes dertil, selvfølgelig ikke kunne være billige. Naar der f. Eks. paa Frøken Zahles Kursus — det er det, jeg nærmest kender — er bleven givet hele og halve Fripladser til Eleverne, er det slet paa Beføstning af det allerede meget knapt balancerende Budget for Lærerindekursus'et, og saaledes mener jeg ikke, det burde være. Det burde være saaledes — jeg skal gentage, hvad jeg sagde før, — at Beløbet til Understøttelse til de Kvinder, der uddanne sig til Lærere, blev meget betydelig forøget paa en eller anden Maade. Det skulde glæde mig, om de mulige Forslag, der ere bleve nævnte for af den ærede Kultusminister, gif nogenlunde i samme Retning som det, jeg her har udtalt. — Maa jeg saa til allerlidst blot udfaste en Tante, om forøvrigt maaste er nævnt tidligere her

i Tinget: Mon der ikke paa Statsseminariene kunde gives Afgang for et begrænset Antal Kvinder, som uddanne sig til Skolelærere?

J. Sage: Der er jo i dette Øjeblik en offentlig Forhandling i Gang om Scenestruktørposten ved det kgl. Teater. Jeg skulde ellers ikke have tilladt mig at røre ved dette Punkt, men det forekommer mig dog at have nogen Interesse om Spørgsmaalet og saa kunde klæres ved Forhandling her i Tinget. Jeg kan selvfølgelig ikke indlade mig paa og skal ikke indlade mig paa herken at give den højtærede Minister noget Raad eller udtale nogen Dom eller Vadel til nogen Side; det staa for mig saaledes, som jeg tror, det ogsaa staa for andre, der have Interesse for dette Spørgsmaal, at den Skuespiller, som har været nævnt, og som kunde have lyst til at overtage Scenestruktørposten med det højere Drama, er fuldt kvalificeret til denne Post, og at de fleste og i hvert Fald de betydeligste af de andre kgl. ansatte Skuespillere have ubetinget Tillid til ham i saa Henseende. Det forekommer mig derfor, at det var naturligt, hvis det ellers paa nogen Maade kunde lade sig gøre, at denne Mand — det er kgl. Skuespiller Hr. Emil Poulsen — blev knyttet til Teatret ogsaa som Scenestruktør, saafremt han ellers skulde have lyst dertil, og saafremt der ellers ikke skulde være nogen Hindring af anden Art i Vejen. Saaledes, som det efter den Debat, der foreligger i Bladene, maa antages at være Tilfældet, ser det ud, som om det egentlig var et lille økonomisk Spørgsmaal, der her skulde være det afgørende. Og naar man ser, hvorledes Teaterbudgettet balancerer med et Minus paa ca. 200,000 Kr., synes det ganske vist at være lidt besynderligt, at Scenestruktørposten for det højere Drama skal være et Appendix til Økonomiinspektørposten, saaledes at Instruktøren skal benytte den Tid, han kan faa tilovers som Økonomiinspektør, til at udføre dette Hver; saaledes ser det ud efter den offentlige Debat, men det er jo muligt, at det ikke forholder sig ganske saaledes, thi det vilde i hvert Fald være meget beklageligt. Det synes mig, at man da vilde være kommen ind paa den Vej at spare paa Drengene og lade Kronerne gaa; det er klart, at det kan have meget betænkelige økonomiske Følger ogsaa for Teatret, hvis Scenestruktionen, hvad det højere Drama angaar, ikke bliver lagt i de rette Hænder. Derfor vilde det være mig kært, hvis den højtærede Minister vilde finde Anledning til nærmere at udtale sig om dette Spørgsmaal og navnlig